

υγιαίνω

υγιαίνω, ρ. [<αρχ. ὑγιαίνω], υγιαίνω· στο γ' εν. **υγιάινει!** και συνήθως στο β' πλ. πρόσ. **υγιαίνετε!** ως επιφών. χαιρετισμού ή αποχαιρετισμού ή ως ευχή που ανταλλάσσουν οι πότες τη στιγμή που τσουγκρίζουν τα ποτήρια τους. Αποτελούσε την αγαπημένη έκφραση του κονφερασιέ Άλκη Στέα.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας